

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 662/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], prechodný pobyt Hviezdoslavova 46, Stupava, t. č. [REDAKOVANÉ], v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 1PP/18/2023 a jeho uzneseniu zo 17. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 18. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1PP/18/2023 a jeho uznesením zo 17. septembra 2024.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/17/2022 z 29. marca 2022 uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.
3. Uznesením okresného súdu sp. zn. 1PP/18/2023 z 23. marca 2023 bol sťažovateľ po odpykaní 16 mesiacov a 6 dní z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený.
4. Napadnutým uznesením sp. zn. 1PP/18/2023 zo 17. septembra 2024 okresný súd vyslovil, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom z 29. marca 2022 neosvedčil, a rozhodol, že zvyšok trestu vykoná.

II. Argumentácia sťažovateľa

5. Podľa sťažovateľa okresný súd pri rozhodovaní o jeho neosvedčení sa nevzal do úvahy, že bol odsúdený za prechovávanie „*marihuany pre vlastnú potrebu*“ a najmä sa nevysporiadal s tým, že podľa predtým účinného Trestného zákona bol skutok, pre ktorý bol odsúdený, kvalifikovaný ako zločin a podľa v súčasnosti účinného Trestného zákona by išlo o prečin s trestnou sadzbou do 12 mesiacov. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu tak obsahuje chybnú právnu kvalifikáciu. Sťažovateľ poukázal aj na to, že ním už vykonaná časť trestu odňatia slobody prevyšuje hornú hranicu trestnej sadzby upravenej v aktuálne účinnom Trestnom zákone.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Pred tým, ako ústavný súd pristúpil k tomu, aby sa zaoberal podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa, skúmal, či ústavná sťažnosť spĺňa náležitosti vyžadované zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) podľa § 123 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 a § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a o jeho ustanovenie ani nepožiadaval. Uplatnením materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd sťažovateľa ako fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu (k tomu pozri aj II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, pristúpil k jej predbežnému posúdeniu napriek uvedenému nedostatku.

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1PP/18/2023 a jeho uznesením zo 17. septembra 2024, ku ktorému malo dôjsť neprihliadnutím na podstatné skutočnosti pre rozhodnutie o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody sťažovateľom a nevysporiadanie sa s nimi konajúcim súdom.

8. Podstatnou pre posúdenie ústavnej sťažnosti ústavným súdom je skutočnosť, že sťažovateľom napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím prvostupňového okresného súdu.

9. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd poskytuje v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

10. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažovateľ disponoval opravným prostriedkom – sťažnosťou (§ 417 ods. 3 v spojení s § 416 ods. 1 Trestného poriadku), ktorú podľa zistenia ústavného súdu aj využil. O sťažnosti bude oprávnený a povinný rozhodnúť nadriadený Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“), ktorému bola vec predložená okresným súdom 23. októbra 2024. Existencia sťažnostného konania pred krajským súdom nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o prvostupňovom rozhodnutí okresného súdu, keďže sťažnosť v danom

prípade predstavuje účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu (porov. mutatis mutandis II. ÚS 13/01, IV. ÚS 102/09).

11. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

12. Ústavný súd vzhľadom na svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu